

Det sikres herved bl.a., at detailhandlere mv. som udgangspunkt ikke ender i en »reklamationsklemme«, hvor forbrugeren kan gøre mangelsindsigelser gældende over for detailhandleren mv., mens denne er afskåret fra at gå videre med mangelskravet til producenten mv.

Afgrænsningen af den foreslåede regel vil således svare til afgrænsningen af den gældende regel i produktsikkerhedslovens § 12, stk. 3, der foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 40.

Det bemærkes, at den foreslåede regel om ufravigelighed i forbrugerforhold (forbrugerpræceptivitet), jf. nedenfor under pkt. 3.1.2.2 og lovforslagets § 1, nr. 3 (købelovens § 54, stk. 4), efter lovforslaget også finder anvendelse i tilfælde, hvor der udstedes påbud om tilbagekaldelse eller destruktion på grund af manglende sikkerhed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-4 (forslag til købelovens § 1, stk. 3, § 54, stk. 2 og 4, og § 83, stk. 2) samt til lovforslagets § 40 (forslag til ophævelse af produktsikkerhedslovens § 12, stk. 3) og bemærkningerne hertil.

Justitsministeriet har i efteråret 2006 nedsat et udvalg om køberetlig regulering af produktansvar. Udvalget har til opgave at overveje muligheden for at tildele købere af defekte produkter beføjelser efter købelovens regler, hvis salgsgenstanden forvolder skade på person eller på andre ting. Udvalget skal således overveje fordele og ulemper ved at udvide sælgers køberetlige ansvar – dvs. mangels- eller garantiansvar – for defekte produkter. Det vil i den forbindelse bl.a. kunne overvejes, om der eventuelt bør indføres regler om, at sælgere skal anses for at indestå for salgsgenstandens sikkerhed. I givet fald vil der eventuelt kunne være anledning til at overveje, om der fortsat er behov for den foreslåede regel om ophævelse af reklamationsfristen.

3.1.2. Ophævelse af reklamationsfristen ved køb af byggematerialer

3.1.2.1. Gældende ret

Købeloven gælder for alle former for løsørekøb, jf. lovens § 1 a, stk. 1, herunder køb af byggematerialer, der foretages med henblik på opførelse eller reparation af fast ejendom. Dette gælder såvel med hensyn til en entreprenørs anskaffelse af byggematerialer fra en leverandør (materialeleverance ved entreprise) som med hensyn til en selvbyggers køb af materialer fra en handlende til opførelse på købers faste ejendom.

Købelovens § 54, stk. 1, bestemmer, at hvis køberen ikke inden to år efter genstandens overgivelse har meddelt sælgeren, at vedkommende vil påberåbe sig

en mangel, kan forbrugeren ikke senere gøre den gældende, medmindre sælgeren har påtaget sig at indestå for genstanden i længere tid eller har handlet svigagtigt. Ifølge § 54, stk. 2, er fristen ved køb af byggematerialer imidlertid 5 år fra byggeriets aflevering, dog højst 6 år fra overgivelsen af materialerne til køberen.

Købelovens § 83, stk. 2, der omhandler forbrugerkøb, bestemmer, at § 54, stk. 2, om byggematerialer finder tilsvarende anvendelse ved forbrugerkøb.

Den 5-årige reklamationsfrist for byggematerialer i købelovens §§ 54 og 83 kan fraviges ved aftale, i forbrugerkøb dog ikke til skade for køberen (forbrugeren), jf. købelovens § 1, stk. 2.

Den særlige reklamationsfrist for byggematerialer blev indsat i købeloven ved § 25 i lov nr. 391 af 14. juni 1995 om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. med det formål at sikre en ensartet ansvarsperiode for henholdsvis køb af byggematerialer, som er omfattet af købeloven, og aftaler om opførelse af bygning eller andet anlæg på fast ejendom (entrepriseforhold), der ikke er omfattet af købeloven, jf. dennes § 2, stk. 2. I entrepriseforhold har parterne i stedet for typisk vedtaget reglerne i Almindelige betingelser for arbejder og leverancer i bygge- og anlægsvirksomhed (AB 92), Almindelige betingelser for teknisk rådgivning og bistand (ABR 89) eller Almindelige betingelser for totalentreprise (ABT 93), jf. om disse umiddelbart nedenfor.

Begrebet »byggematerialer« er ikke defineret i købeloven, men i bemærkningerne til forslag til lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., jf. Folketingstidende 1994-95, tillæg A, s. 3003, er det forudsat, at der ved byggematerialer skal forstås materialer, som efter deres art er bestemt til sædvanligvis at indgå i bygningskonstruktioner. Ifølge bemærkningerne omfatter reglen f.eks. mursten, lægter, spær, betonelementer og tagsten, mens »selvstændige« produkter som f.eks. gulvtæpper, udendørslamper og fodriste ikke er omfattet. Materialer, der som f.eks. sten, grus og uforarbejdet træ ikke kan siges hovedsagelig at være bestemt til anvendelse ved byggeri mv., er heller ikke omfattet.

Uden for købelovens område falder i henhold til lovens § 1 a, stk. 1, køb af fast ejendom, dvs. køb af hus, ejerlejlighed mv. eller en ideel anpart heraf. Reklamationsreglerne i købelovens §§ 54 og 83 kan ikke antages at gælde analogt ved køb af fast ejendom.

Uden for købelovens område falder desuden aftaler om opførelse af bygning eller andet anlæg på fast ejendom (entrepriseforhold), jf. lovens § 2, stk. 2. I entrepriseforhold udgøres retsgrundlaget i stedet af parternes særskilte aftale eller, hvis dette er aftalt, af